

Sygn. akt: I 1 C 825/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: protokolant Aleksandra Miksza

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2019 r. w Gdyni

sprawy z powództwa Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko E. G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej E. G. na rzecz powoda Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 2275,74 zł (dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt pięć 74/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25.04.2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądzoną w p-kcie I kwotę rozkłada na 10 rat po 200 zł i ostatnią w wysokości 275, 74 zł, płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca , poczynając od uprawomocnienia się wyroku, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat;

III nie obciąża pozwanej E. G. kosztami procesu;

UZASADNIENIE

Powód , Kancelaria (...) SA w K., jako następca prawny K. (...) zoo z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie od pozwanego, E. G., kwoty 2275,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 25 marca 2016 r. poprzednik prawny powoda i pozwany zawarli umowę pożyczki na kwotę 1800 zł.

Z tego nie spłacił w terminie wg treści umowy całości, a jedynie 50 zł , zostało do spłaty 1800 zł kapitału, 494, 38 zł prowizji oraz 21,70 zł skapitalizowanych odsetek umownych, 9,66 zł koszt monitów telefonicznych.

Nadto powód wskazał, że w dniu 5.5.2017r dług został sprzedany powodowi i że w dni 30.12. 2016 r. wezwano pozwanego do zapłaty w/w długu- bezskutecznie. Powód wyjaśnił, że według stanu na dzień wniesienia pozwu do uregulowania całości zobowiązania pozostaje łączna kwota 2275, 74 zł.

(pozew – k. 3-5v)

Nakazem zapłaty z dnia 26.11.2018r Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie, do którego wniesiono w/w sprawę orzekł zgodnie z żądaniem pozwu

(nakaz zapłaty w sprawie VI Nc-e (...), k. 7)

Na skutek wniesionego sprzeciwu następnie postanowieniem z dnia 18.2.2019r przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie – k. 15v)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód usunął braki formalne pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego, E. G., kwoty 2275,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

(pismo procesowe powoda – k 19.)

Pismem z dnia 28.5.2019r i do protokołu w dniu 14.6.2019r pozwana E. G. wniosła o rozłożenie na raty dochodzonej należności

(pismo pozwanej, k. 47, protokół ,k. 59)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2016r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (pożyczkodawcą) a E. G. (pożyczkobiorcą) doszło do zawarcia umowy pożyczki na kwotę 1800 zł.

dowód: bezsporne, nadto umowa pożyczki k 32-39v.

Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty zobowiązania w łącznej wysokości 2309, 17 zł, na którą składają się: kwota pożyczki netto – 1800,00 zł, odsetki umowne przy (...) 1971.24 – % w stosunku rocznym , prowizja - 500,00 zł . W treści umowy pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki do 24.4.2016r.

dowód: umowa pożyczki – k. 32-39v,.

E. G. nie spłaciła pożyczki w terminie , jedynie 50 zł.

dowód: przyznanie pozwanej, k. 59- na nośniku.

Umową z dnia 5.5.2017r Kancelaria (...) SA w K. nabyła wierzytelność E. G. z tytułu w/w umowy pożyczki

dowód: umowa, cesji, k. 25-29

Pismem z dnia 12 maja 2017 r. Kancelaria (...) SA w K. wezwał E. G. do zapłaty kwoty 2490, 91 zł z tytułu umowy pożyczki z dnia 25.3.2016r. Bezskutecznie.

okoliczność bezsporna, a nadto przesądowe wezwanie do zapłaty – k. 30, przyznanie pozwanej, k. 59- na nośniku

E. G. pracuje na umowę o pracę, i zarabia o k. 280 zł bez możliwości dodatkowego zatrudnienia. Małżonek też pracuje i zarabia ok. 3000 zł na umowie o pracę i na zlecenie. Stałe wydatki miesięcznie wynoszą :

- czynsz- ok.600 zł / w sezonie grzewczym o 100 zł więcej/,

- raty kredytów- 1700 zł,

- energia elektryczna- 229, 70 zł,

- bilety miesięczne- 230 zł,

- TV i media- 202, 74 zł,

- leki stale przyjmowane-288 zł

dowód : informacja o wynagrodzeniu, k. 48-50,56, przelew, k.71-72, zestawienie opłat należnych spółdzielni, k. 76,splaty kredytu, k. 53-55, faktura za energie el.,k. 51, faktura za media ,k. 52, wyjaśnienia informacyjne ;pozwanej, k. 59, - na nośniku

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności. Nie wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości / art. 229 kpc/.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie niesporne jest, bo przyznane przez pozwaną, że strony łączyła umowa pożyczki, która została podpisana przez pozwanego i której oryginał został dołączony do pozwu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że powód wykazał zasadność i wysokość swojego żądania przy całkowitej aprobachie tego przez pozwanego zarówno co do zasady, wysokości, jak i okoliczności wskazanych w uzasadnieniu pozwu.

Art. 720 k.c stanowi, że :” przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zatem z istoty umowy pożyczki wynika obowiązek jej zwrotu, choć to od stron zależy, w jaki sposób zwrot jej nastąpi./

Była to umowa wzajemna ./ por. § 2.art 487 kc :” Umowa jest wzajemna, gdy obie strony zobowiązują się w taki sposób, że świadczenie jednej z nich ma być odpowiednikiem świadczenia drugiej.”/.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 720 kc i 487 par 2 kc orzekł jak w p-kcie I wyroku – zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd przychylił się do wniosku pozwanej o rozłożenie na raty zasądzonej kwoty, wobec treści **art. 320. Kpc** :” W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.”. Przepis zawiera szczególną zasadę wyrokowania, określaną jako "moratorium sędziego"; obok charakteru procesowego ma on także cechy normy materialnoprawnej (m.in. K. P., M. P.). Podstawą zastosowania przepisu jest wyłącznie uznanie sądu, że zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki. Ustanowiona w art. 320 k.p.c. norma ma charakter wyjątkowy i może być tym zastosowana jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Wynika to z faktu, iż dopuszcza ona znaczną ingerencję Sądu w stosunek cywilnoprawny stron procesu. W piśmiennictwie wyrażono przy tym pogląd, uznający wymienioną przesłankę za spełnioną jedynie wtedy, gdy w chwili wyrokowania są podstawy do przyjęcia, że ze względu na sytuację majątkową i rodzinną dłużnika oraz szczególny charakter sprawy, wyrok zasądający całe świadczenie stanowiłby tytuł egzekucyjny bez szans na realizację. Prowadzenie egzekucji w tym zakresie naraziłoby tylko wierzyciela na nieefektywne wydatki egzekucyjne, a dłużnika i osoby pozostające na jego utrzymaniu na utratę podstaw egzystencji (uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r., sygn. III CZP 126/06, Biul. SN 2006/12/9), Sąd doszedł do przekonania, że problemy finansowe pozwanego są przejściowe i stanowią szczególną sytuację, w jakiej się znalazł w rozumieniu art. 320 kpc i w związku z tym rozłożył zasądzoną należność na 10 rat po 200 zł i 11-ą - ostatnią w wysokości 275, 74 zł .

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 481.kc § 1.:” Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.”

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt III wyroku na podstawie art. 98 i 108 k.p.c. i § 6 pkt 2 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był pozwany, Sąd wyroku nie obciążył go powstałymi kosztami procesu w kwocie 1017,00 zł z tych samych powodów, dla których rozłożył należność na raty(art. 102 kpc - w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.). Na tę kwotę składa się kwota 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego oraz kwota 100 zł opłaty od pozwu.